

יש עוד שלוש אפשרויות: 1 - בלי ימין ושמאל (א - ב - ג - ד - ה = 75);
 2 - בלי ימין (א-ב-ג-ד-ה-ו = 90); 3 ימין ושמאל וזח (א-ב-ג-ד-ה-ו-ז = 97-99).
 התנחל היא שבכל המסלול יש תחמוץ הפרוגרסיביים.

מהשאל יש לדרוש ערובות שיקיימו אחריות קולקטיבית (הימנעות מהצבעה
 רק ברשות, או לאחר התפטרותם הקודמת להצבעה). אין לדעת לקבל בהם שום מכתבים
 בניגוד ובשונה מקוי היסוד המוסמכים. אם האגודה תעמוד על דרישותיה הקודמות -
 אין לקבל אותה. לא רצוי להשלים דחיים על בתי ספר חינוכיים, ובלי קבלת תנאי
 זה חוששני לא יכנסו.

החזית חלוקה המנדטים: א = 48; ב = 12; ג = 6; ד = 17-16; ה = 9-8;
 ו = 6; ז = 3; ח = 8-7; ט = 4-3; י = 7 = (120 - 116).

7.11.59

לאחר שעניתי על שורה של מכתבים שנשעברו בשבועות האחרונים חזרתי אחרי
 מבחירות לירושלים, מערב חוג התנחל.

- מבחירות תאלה חשילו עלינו עול כבד וקדוש. הפעם יותר מבכל כנסת
 האחריות רובצת בעיקר עלינו, ואם כי לא ניתן לנו רוב מוחלט הרי למעשה הברירה

בידינו אח מי לשהף, והסוהמים המעט לא יוכלו להיות כל כך סחשנים, ומבחינה

מוסרית נשא באחריות המלאה על הממשלה,

רבים יווכחו עכשיו כי דיטגוגיה לא משחלבת, ושהי המפלגות שעשו מלאכה

מכוערת זו יותר בכולם באו על עניס - חירות ואה"ע. הדשזוניט אמ לא ישחזו -

כי דיטגוגיה היא עצם מהוהס ונטמחם. כול מהס הדיטגוגיה - ולא נסאר כלום,

טרט לשנאת הנועת הפועלים. הילמדו אנסי אה"ע לקח? מסופקני. כשאני רואה

מעלליהם זה 17 שנה, כאז ועידת כמר ויהקיף, בבחירות בועד פוקלי עץ ניהן רוב

לשמאל - למיעה ב' ולליגה הסוציאליסטית מיסודו של השח"צ - והם ראו בכך ראשית

המהפכה בהנועת הפועלים. כמדוכני שקראו לזה אז רדיקליזציה. הם גם עשו חשבון

כי למפלגה כולה יש 69%, ולהם - לפי יומרהם - 23%, הרי הם מהוים כף המאזניים

בהסודרות. כשהם מטכיביט לרוב המפלגה - יש רוב של 69%, כהם טגטרמים

לאופוזיציה - הם שוב מהוים רוב של 54%, ולכן הם בחרו להיות גם במפלגה וגם

באופוזיציה, בדיוק כמו שנהגו בממשלה "היוצאה". כשאמרנו להם שלא נרשה שחק

כזול זה - פילבו אח המפלגה, אבל היות וסענו כל השנים על כלליות ועל אחדות

ועל מרות המעמד - המציאי י.ס. חירוף לפילוג, בצאתו מהמפלגה ייצור אחד כולל,

ז"א יכנים גם את השח"צ במפלגה מאוחדת של כל המעמד. החלטנו אז על חירות

לפני זמן - לראות אם אמרת שחם כף המאזניים יש לה יסוד או לא. והרבה

חברים חששו שבחירות נשאר מיעוט. כי גם "עליה חדשה" יצאה מאחזו ובראש

הסנוח. הבחירות הוכיחו כחש היומרה של מיעה ב'. המפלגה קיבלה רוב גם בלי

עליה חדשה וגם בלי מיעה ב'. וגם בתגלחת התרמית של פילוג למען איחוד כולל.

הוקמה מפלגה חדשה בשם "תנועה לאחדות העבודה" - ואחרי גלגולים רבים הוקמה מפ"ם שאלית נכנס גם סנה, בעזבו את הציונים הכלליים. בגמר מלחמת הקוממיות נתן י.ט. צו לחברי הקבוץ להחרים את צה"ל וכולם יצאו מהצבא. כשפניתי לשני מפקדים אשר החשמהי, שישארו בצבא - ענה לי אחד - כרמלי: "בצבא זה לא אהרת". הוסיף - יוכל אלוהים, שהיה ציוני ^{1/2} - לא דיבר בגילוי לב כזה, אלא המציא כל מיני תירוצים מדוע אינו יכול להישאר בצבא.

ובהביאי הצעת חוק שירות הבטחון לכנסת טען גלילי שצבא זה קץ של שיתות, קרייריסם, ריאקציה, פשיטט וכל מיני טעמים ונגעים אחרים ר"ל. ולאחר הבחירות הראשונות - סרבו להצטרף לממשלה, והזן התפאר בכנסת: לא הוכלו בלעדיו. וחוקם צבא בלעדיהם, ועלו כשבוע מאות אלף יהודים, ונבנו כארבע מאות וחמשים ישובים חקלאיים חדשים, וגויסו מאות מיליונים, ונבנה רבבות שיכונים והונגה חוק חינוך חובה חינם בבתי ספר יסודיים והכל בלעדיהם והם כינתיים נחפורו. סנה וברמן נצטרפו לפיעה הקומוניסטית, חנה למדן וליבשיץ חזרו למפלגה, פיעה ב' פילגת המפלגה המאוחדת - שהוסיפה להשתמש גם אתר כך בשם זה. שבנקין הכריז שנבאלו משכי - מי הכריח אותו להכנס לשבץ - ויצאו למרחב, ובתחילה אמנם חוכיחו שכוחם גדול מכוחו של חש"ג, ולכנסת השלישית קיבלו את"ע 10 צירים ומפ"ם רק חשעה, ושתי הסיעות אצל החליטו שיש להצטרף לממשלה, ושוב נחגלה הפרצוף המכוער של פיעה ב' - ורקדו על שני הסעיפים: גם בקואליציה וגם באופוזיציה.